

AZ Ő NEVE CSELEKEDTE

2016. szeptember 25.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Múlt héten a Jézus nevééről vettünk alapokat magunkhoz. Azt szeretné a Szent Szellem, ha ma ugyanott folytatnánk, és a szent névről beszélénk. Ez a név fenséges, mindenható, és szinte bármelyik lapon nyitod ki a Bibliát, fogsz megértést venni arról, hogy ez a *név cselekszik*, hogy ez a *név él*, az Úr Jézus neve.

Ez egy örökkön örökké élő név, minden *hatalommal felruházott*, felkent és *cselekvő név* az életünkben. Sokkal *több időt* kellene töltenünk a név mélységeinek megismerésével, hogy sokkal közelebb kerüljünk ahhoz, ahogy Isten akarja az Ő nevét a királyságban mozgósítani. Azt szeretné, ha nagyon *aktívak* lennénk a név használatában. Erre a *névre hajt térdet* mennyen, földön, és föld alatt minden lény.

Minden nyelvnek vallania kell egy napon, hogy *Jézus Krisztus az Úr*. Most még nem vallja minden nyelv, de eljön az a nap, amikor minden nyelvnek vallást kell tennie erről, de sokaknak akkor már késő lesz.

Mi, akik tudjuk ezt a nevet, ismerjük, a szívünkben hordozzuk és vallást tettünk róla. Egy napon mindenkinek vallást kell tenni majd erről a névről, hogy az Ő neve a mindenható, a leghatalmasabb mennyen, földön és föld alatt. Minden térdnek meg kell hajolnia.

Él-e bennünk ez a név, hogy a mindennapjainkban tudjuk alkalmazni, helyzetekben használni, az imádságainkban? A mai alkalmon egy kicsit ezt szeretném megmozdítani a szívünkben, Isten szeretne ma nekünk erről szólni.

Az Úrnak egy könyörületessége van itt! Az Úrnak egy különleges könyörületessége van itt, és ez nagyon jól esik a szívünknek! Adjuk át magunkat! Az Úr, miközben én prédikálok, fog szólni a szívekhez azokról, amiért te jöttél ma az Úrhoz. A sorok között tud szólni a Szent Szellem! Nyisd meg magad, és a Szent Szellem hatalmasan fog ma szolgálni a szíved felé!

JÁNOS 1,12.

12. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;

Ha te befogadtad Őt, tedd fel a kezed! Úgy van! Nekünk meg van írva ez. Van ez a csodálatos név, az Úr Jézus neve. Mondd, hogy *Jézus neve!* Ha te hiszel ebben a névben, hatalmad van, *teljhatalmad* van az ellenség minden ereje felett! Kígyókon és skorpiókon taposhatsz, és úgy van írva, hogy semmi nem árthat neked.

Nincs mitől félnünk, keresztényeknek, ebben a világban. Kígyókon és skorpiókon tapodhatunk, ilyen hatalmat kaptunk! Ez a démonikus birodalom minden erejét jelenti. Ilyen vagy olyan formában, kígyókon és skorpiókon taposhattok, és *semmi nem árthat* nektek, mondja Jézus. Ezt Jézus maga tanítja a tanítványoknak.

Egy ilyen hatalmat kaptunk az Ő nevében. Ha hiszünk az Ő nevében. Ugye, így lettünk *hívőkké*, hogy segítségül hívtuk ezt a nevet? Így lettünk hívőkké, és most, hogy hívők vagyunk, rendelkezünk egy ilyen hatalommal.

Hatalmat adott azoknak, vagyis ez a *hatalom a miénk*. Ezzel a hatalommal élünk-e? Ez a kérdés. Élünk-e vele? Elszántak vagyunk-e? Mert felruháztak vagyunk. Kérdés, hogy *élünk-e vele*? Mert akik hisznek az Ő nevében, azoknak hatalmuk van az Ő nevének a használatával.

Jézus a János evangéliumban sokat és sok helyen tanít. Sokszor előbukkan ez. Amit az előbb idéztünk, ez is a János evangéliumból való, már rögtön az első fejezetből. Már az első fejezetben Jézus bemutatja *nevének használatát*. A 14. fejezetben újra az Ő nevének a használatáról, az alkalmazásáról tanít. A tanítványok nagyon buzgón figyelték Jézust.

Ő nagyon különleges volt közöttük, mert soha életükben nem láttak olyan csodákat, amiket Jézustól láttak. Többször faggatták Őt, hogy miként vannak ezek a csodák. Egyik alkalommal például, az egyik tanítványa hozzáfordul, és azt mondja, hogy Uram, mutasd meg nekünk az Atyát! Mutasd meg nekünk, szeretnénk látni az Atyát. Mert annyit hallottak az Atyáról.

Jézus tanította, hogy az Atya, aki bennem van, Ő cselekszi a dolgokat. Csakhogy hol van az Atya? – tudakozták. Mutasd meg nekünk ezt az Atyát, akiről ennyit beszélsz! Hogy van ez? Ki ez az Atya? Ők csak az Istent ismerték, az Ószövetségnek a mindenható Istenét, de az Atyáról nem hallottak. Mutasd meg nekünk az Atyát!

Ezt Fülöp mondja Jézusnak. Támadt egy jó ötlete. Uram, annyit beszéltél már az Atyáról, mutasd meg nekünk az Atyát! Az emberek szeretik, ami kézzelfogható. Jó, jó ez a Jézus, de mutassál valamit belőle! Mindennapjainkban hogy jelenik meg ez a Jézus?

Tanítványok egyszerű emberek voltak, halászberek voltak többnyire. Kézzelfogható emberek voltak, és gyakorlatban, Uram, mondd, hogy az Atya cselekszi. De mutasd meg nekünk! Ugye, van az emberben ilyen, hogy szeretnénk mindent látni, addig nem nagyon hisszük, amíg nem látjuk. Ez indította Fülöpöt erre a kérdésre. Jézus azt mondta:

JÁNOS 14,7–14.

7. Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek Őt, és láttátok Őt.

8. Monda néki Fülöp: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk!

Mi az, hogy láttuk az Atyát? Mutasd meg nekünk, hogy tudjuk, hogy tényleg Őt láttuk, vagy mikor látjuk, hogy van ez? Ekkor Jézus ezt mondja:

9. Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondd azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát?

Jézus, ahogy beszélt, nem volt hasonló hozzá a földön. Azt mondta, hogy figyelj, ha engem látsz, akkor látod az Atyát! Nekünk van-e ilyen bátorságunk itt a földön azt mondani az elveszetteknek, hogyha engem látsz, akkor látod Jézust?

Ugyanerre vagyunk elhívva itt a földön. Amint Ő van, *úgy vagyunk mi is* itt e világban. Sőt, azt mondja, hogy ahogy az Atya küldött engem, én is úgy küldelek titeket. A mi *elhívásunk* ugyanígy szól.

Aki látott engem, ha én azt az utat járom, amit az Úr Jézus vár tőlem, akkor folytathatom úgy, hogy az látta Jézust. Nagy, bátor kijelentés ez, de az Ige szerint megáll. Nekünk úgy kell

ragyognunk Jézust, hogy aki minket lát, az lássa Jézust. Jézus ezt tanítja itt. Aki engem látott, az látta az Atyát. Mi módon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát?

JÁNOS 14,7–14.

10. Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki énbennem lakik, Ő cselekszi e dolgokat.

Ez megint egy pillanatra azt kéri tőlünk, hogy álljunk meg és gondolkodjunk el ezen. Jézus nagyon furcsa dolgokat mondott, és ezek mind igazságot foglalnak magukban. Hogyhogya az *Atya benned* van? És akkor ezt az Atyát hogyan fogom látni, ha benned lakozik? Hogy én pedig az *Atyában* lakozom, mondja Jézus.

Kétfajta lakozást említ. Én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van. Ezen kezdj el meditálni, amíg nem jön a gyógyulásod! Ha te benne vagy az Atyában, akkor te ott el vagy *rejtve*. Minden e világi gonosztól.

Ha az Atya pedig benned lakozik, akkor az *Ő ereje megnyilvánul*, az *Ő szeretete* megnyilvánul a testedben. Az *Atya jelenlétében* nem állhatnak meg a betegségek. Nagyon fontos ez az egy igazság, ha ezen elkezdesz *időzni*, óriási erővel fogja megváltoztatni az életedet. Az Atya benned lakozik, te pedig az Atyában lakozol. Jézus ezt tanítja.

A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom. Jézus mondta, hogy ez nem a saját bölcsességemből van, hanem az Atya, aki énbennem lakik. Mindig *hivatkozott* így, ez a drága Szent Szellem, aki hivatkozik. Az Atya, aki énbennem lakik. Hanem az Atya, aki *énbennem lakik*, Ő cselekszi e dolgokat.

Ebben az igeversben a kijelentés óriási, mert beszédekkel kezdi Jézus. Azt mondja, azok a *beszéd*ek, amelyeket én mondok néktek, azokat nem saját kútfőből mondom. Amelyeket mégis szólok, azokat az Atya megcselekszi.

Tehát a *beszéd*ek és a *cselekedetek* összekapcsolódnak. Én azokat szólok, amiket hallok *Őtőle*, és azokat Ő meg is cselekszi. Ez a keresztyén élet! *Mi szőljük* az Igét, és aki bennünk van, a drága Szent Szellem, az pedig *megcselekszi* azt, ha szabad utat engedünk neki.

11. Higgyetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; ha pedig nem, magukért a cselekedetekért higgyetek nékem.

Jézus újra megerősíti őket, mert hitetlen arccal állták körbe, hogy mutasd meg nekünk az Atyát, és Jézus azt mondta, hogy az Atya itt bennem van. Egyre nagyobb csodálkozással csodálkoztak és hallgatták. Jézus megismétli nekik, hogy én az Atyámban vagyok, és az Atya énbennem van.

Ha ezt nem tudjátok elhinni – mondja Jézus –, akkor magukért a cselekedetekért higgyetek nékem! Mert ezeket a cselekedeteket valaki cselekszi. Ki cselekszi ezeket? Jézus azt mondja, hogy az Atya, aki bennem van.

Hogyha nem hiszitek, mert nem tudjátok elképzelni, hogy lakozhat az Atya énbennem, akkor nézzetek szét, a cselekedetek miatt higgyetek énbennem, mondja Jézus. A cselekedetek miatt *higgyetek* nékem! Utána még jobban ámulatba ejti őket. Így folytatja:

12. Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

És mi hiszünk Őbenne? Akkor ez rólunk szól! Rólunk is szól! *Aki hisz* énbennem, az is *cselekszi majd* azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem! És könyvek nem tudták volna befogni, hogy Jézus mennyit cselekedett a földön.

Csak a töredéke van megírva a négy evangéliumban. De a világ összes könyve nem lett volna elég, mondja a János evangélium vége, hogy az összes cselekedetet megírják, amiket Ő cselekedett a földön.

Jézus erre a helyre fölemel minket, és azt mondja, hogy amelyeket én cselekszem, aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat. És *nagyobbakat is cselekszik* azoknál. Ez aztán egy meghívás! Nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek – mondja Jézus.

JÁNOS 14,7–14.

13. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsóítsák az Atya a Fiúban.

Mondd azt ki, hogy *akármit!* Ez olyan bő és olyan tág fogalom, hogy minden belefér, ami neked fontos, és ami téged foglalkoztat, ami az életeddel kapcsolatos. Az akármi, az a legbővebb és legtágabb fogalom, minden belefér, ami téged foglalkoztat. Akármit kértek majd az én nevemben, a szeretet kötelékében, mert közben ne felejtjük el, hogy az Atyában lakozunk.

A világnak a gyűlölködése nem fér bele. Ami az Atyában létezik, abban a körben akármi. *Akármit kértek* majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsóítsák az Atya a Fiúban. Nézd meg, hogy az Ő *nevéről tanít* Jézus. Mondja, hogyha ezt megértitek, hogy az én nevemben az Atyától kérhettek, és én megcselekszem, ez a legjobb felállás, ami létezik az életben.

Ismersz egy nevet, az a *Jézus neve*, és Jézus szabadon megengedte, hogy *rendelkezz vele*. Itt, ebben a 14. fejezetben, Jézus nem az imádságról tanít. Hagin tanítási vonalában szeretnénk maradni, nagyon szeretnénk ebben az egyszerű alaptanítás sorozatban maradni.

Azt tanítja Hagin, hogy a János evangélium 14. fejezetében Jézus *nem az imádságról* tanít, hanem elrendelésekről, a Jézus nevében való parancsokról, *rendelésekről* tanít. Ha elrendeljük egy helyzet felett a Jézus nevét, akkor az *Atya cselekszik*.

Ha *parancsolunk* ebben a névben az ellenségnek, akkor az *térdet hajt*. Ez az a név, ami nekünk adatott. Ha bármibe beleütközöl az életben, amit az ellenség hozni akar, amit kitervelt ellened, az összes tüzes nyilának vissza kell fordulnia a Jézus nevében, bele az ellenség szívébe! A Jézus nevében.

Azt mondja itt, hogy azt én megcselekszem. Ez egy *hatalmi hely* a Jézus nevében. Vizsgáljuk meg magunkat, hogy élünk-e vele a mindennapjainkban? Ha nem, legyünk buzgóbbak benne, és vegyük elő jobban, hogy a helyzetekben, amik nem mozdulnak, éltünk-e a Jézus nevével? Jézus neve cselekedni akar az életünkben.

14. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.

Akármit az én nevemben – mondja Jézus – *rendelj el*, és az meglesz neked! Még ha most nem látod is folyamatában, de a szellemi birodalomban elindul valami, amikor teszel egy elrendelést a Jézus nevében. Jézus *odaadta a nevét* rá, a mindenható nevet, hogy éljünk vele.

Jézus itt abból a kérdésből kiindulva, hogy mutasd meg nekünk az Atyát, kezdi a *figyelmünket* ráirányítani a cselekedetekre, hogy az Atyát ugyan nem látjátok, de látjátok a cselekedeteket, amelyeket általam cselekszik, és a figyelmünket onnan ráirányítja, hogy ti is képesek vagytok erre, parancsoljatok ebben a névben. Nagyon gazdag rész ez a János evangélium 14. fejezet.

Innen, ha szívünk ezt egy kicsit kezdi feldolgozni, tovább megyünk a 16. fejezetben. Jézus újra a nevéről kezd tanítani. Mondd, hogy a Jézus nevéről! A Jézus nevéről! A Jézus neve! Ha csak kiejtjük, hogy Jézus, Jézus, Jézus, kezdjük érezni, hogy a szellemi birodalomban a légkör megváltozik körülöttünk, mert úgy írja, hogy az Ő neve az drága, kiöntött kenetolaj.

Kicsordul a kenet, ahogy kiejtjük a Jézus nevét. Abban a pillanatban, ahogy *kiejted* ezt a nevet, a szellemi birodalomban elindulnak a *mozgások*. Angyali szolgálatok. *Megoldások* készülődnek, és a szellemi anyaméhben mozognak ezek először. Ha szemmel nem látjuk, attól még működik.

Ez is bizonyítja, hogy a 14-ben Jézus *nem az imádságról* tanít. A 16. fejezetben kezd el tanítani az *imádságról* az Ő nevében. A tanítványokhoz fordul, és azt mondja nekik, hogy mostanáig semmit sem kértetek az én nevemben az Atyától.

JÁNOS 16,23–24.

23. És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek.

Egy időkorszak váltásra utal itt Jézus, hogy addig, ameddig ez le nem zárul, a mostanáig az Atya elé nem járultatok az én nevemben, és nem kértetek.

24. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.

Jézus a János 16. fejezetben arra bátorítja a tanítványokat, hogy mostantól *kérjétek az én nevemben*, és megkapjátok, hogy a ti örömetök teljes legyen. Így tanítja őket az *imádságra*. Az Atyától kérni lehet, a Jézus nevében. Hogyha megtanuljuk ennek a névnek a hatalmát, és ebben a névben odajárulunk a trón elé, akkor megkapjuk, amit kértünk.

Elárulja Jézus azt is, hogy miért: szeretné, hogy az *örömünk teljes* legyen. Teljességben, az örömeink a teljességében legyünk. Ha mi örvendezünk, az öröme van az Atyának. Ha mi teljességben élünk, az megdicsőíti az Atyát. Itt buzdít minket Jézus arra, hogy az Ő nevében kérjünk.

Találkozunk tanításával, amikor az Ő nevében való *elrendelésekre* tanít minket, és találkozunk olyan sorokkal, amikor Jézus az Ő nevében való *kérésre* buzdít minket. Hogy éljünk a Jézus nevével, hogy az ajkunkon legyen, hogy elgondolkodjunk ezen a néven, hogy ez a név egy *cselekvő név*.

A keresztényeknek elsősorban nem egy vallásosságot kell megtanulniuk, hanem egy *isteni életet* kell, hogy *gyakoroljanak* itt a földön! Az isteni dimenziókat, a mennyei dimenziókat kell, hogy megéljék a földön, a Jézus nevében! Ez a név mindenható!

Ez a név annyira mindenható, hogy nincs név, aki megengedhetné magának, hogy nem engedelmeskedik a Jézus neve hallatán! Bármilyen is az a helyzet, amivel szembesülsz, legyen az betegség, tünet, bírósági ügy, családi probléma, van egy neve! Van egy neve.

Erről tanít a Biblia minket a Filippi 2-ben is. Bátorítani fog minket, ha ránézünk. Bátorítani fog minket, hogy nagyobb lendülettel kezdjünk *élni* a Jézus nevével. Mondja az Írás:

FILIPPI 2,8–11.

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Az Ige, az örökkévaló Ige előtte is létezett. Kezdetben vala az Ige, a kezdetek kezdetén, és az Ige testté lett. Az örökkévaló Igéről ír, amikor olyan állapotban találtatott, mint ember. Bent az anyaméhben találtatott, engedelmisségből.

Megalázta magát, *engedelmes lévén* halálíg. Hogy ezt a nevet teljhatalommal birtokolhasuk, valakinek engedelmeskednie kellett. A kereszthalálíg. Mégpedig a keresztfának haláláig, és mivel ezt megselekedte, engedelmisségből:

FILIPPI 2,8–11.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Öt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

Itt jön a *korona*. Mert a kereszthalált Ő szenvedte el, és ennek a gyümölcsét élvezheted. Annakokáért az Isten is *felmagasztalá Öt*, mert engedelmes volt, és felmagasztalta, és ajándékoza néki oly *nevet*. Egy oly nevet kapott, amely *minden név fölött* való.

Nevezd nevében a problémádat most! Ami a legjobban foglalkoztat, bármi legyen az. Most mondd ki! Ezt, amivel jelenleg küzdesz. Ez az a hegy, ez az a helyzet, és a Jézus **neve e fölött** való. Ezt most lásd, hogy abban a névben ennek az *erejét megtörheted*, mert azt írja, hogy:

10. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és föld alatt valóké.

Amivel jelenleg te vagy megmérettetésben. Minden térd meghajoljon! Mondd, hogy minden térd! Minden térd *meghajoljon*! Legyen az mennyieieké, földieké, vagy föld alatt valóké, bárhol, bárhonnan jött az életedbe, és az utadban áll, a Jézus nevére térdet kell hajtania! Egy ilyen nevet kaptál! Evvel a névvel Isten *felruházott* téged, éljél vele, a tiéd!

Olyan *egységet rendelt* el számunkra az Atya azzal, hogy Jézus kijelentette, én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők, egy olyan egységet rendelt el, hogy én az Atyában, és az Atya énbennem, hogy a nevét is nekünk adta. Először *győzelmet* szerzett a nevének, és utána a nevét adta. Azt mondta, hogy *átruházom*, és élj ezzel a névvel!

Rendelkezz ebben a névben! Kérj ebben a névben! *Élj* ebben a névben! Ez a tiéd. Élj ebben a teljhatalomban, amit Ő szerzett nekünk, ez a név a tiéd, a Jézus neve. Nem gyönyörködünk benne kellőképpen, ezért időzünk most vele.

Jézus *neve* robbanásokat képes hozni az életünkben, *óriási változásokat*. Átütő győzelmeket. Mert győzedelmes név. Akkor is, ha az első szempillantásban nem látjuk, hogy a helyzet megmozdult, vagy jött volna a megoldás, ez a név akkor is *munkában van*, ha kirendelted, ha imádkoztál. Ez a név a legmagasabb név, és uralkodik. Folytatja:

11. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Vannak, akik most nem vallják még. Hány ember van, aki csak legyint, és mondja, ugyan, hagyjál ilyen ostobaságokkal! Elfordulnak Istentől. Lesz egy nap, amikor ennek az Igének rajtuk is be kell teljesedni. *Minden nyelvnek* vallania kell, az ateisták is meg fogják vallani, a hitetlenek, a bűnösök, a más vallásúak is.

Minden nyelvnek meg kell vallania, hogy *Jézus Krisztus Úr*, az Atya Isten dicsőségére! Nincs fölötte név, nincs fölötte hatalom, és ezt minden nyelvnek meg kell vallania, de akkor már késő lesz sokaknak! De Isten ítélszéke előtt minden nyelvnek meg kell vallania Jézus nevét! Mindenkinék. Élőknek, és holtaknak.

A Jézus neve. Mily *hatalmas nevet* kaptál, a Jézus nevére minden térdnek meg kell hajolnia! Minden nyelvnek meg kell vallania. Ez azt jelenti, hogy *nincs fölötte semmi*, ami képes lenne azt mondani, hogy én másképp gondolom, és én másként rendelem, és az másként lesz. Nincs olyan hatalom.

Isten *teljhatalma* benne van a Jézus nevében. A mindenhatósága. A menny teljes ereje benne van ebben a névben, a Jézus nevében, ami neked adatott! A drága Jézus szent nevében. Jézus mennybemenetele után a tanítványok magukra maradtak. Jézus rájuk hagyta az Ő nevét. Azt mondta, hogy az én nevemben ördögöket fogtok űzni.

A hívőket *jelek követik* majd, és ha az én nevemet veszitek, akkor nincs olyan ördög, aki ne engedelmeskedne. Az én nevemben ördögöket űztök, és azok engedelmeskedni fognak. Parancsolhatsz nekik, és ők térdet hajtának, és ebben a *névben küldte ki őket*.

Rögtön az Apostolok cselekedetei legelején, az Ékes kapunál van egy történet, amit elég hosszan ír a Biblia, és méltó arra, hogyha a névről szólunk, akkor elolvassuk. Mi történt az Ékes kapunál?

Volt egy koldus, akit minden nap letettek a bejáráthoz, a templom tornácánál, hogy akik bemennek imádkozni, ha akarják, megszánhatják egy kis adománnyal, egy kis alamizsnával. Odaszórhatnak egy kis fillérekét. Mert törvény ezt is tanította, hogy gondolni kell a szegényekre. Így ment Péter és János együtt, a templomba, az imádságnak órájára, kilencre, ami délután három óra a mi időnk szerint.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 3,1–10. 13. 15–16.

1. Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilencre.

Hajnali hattól számolják a napot. A délután három órás imádságra mentek be, hogy imádkozzanak.

2. És hoznak vala egy embert, aki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, kit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy kérjen alamizsnát azoktól, akik bemennek a templomba.

Ott ült minden nap, le szokták tenni őt a templomnál. Látjuk ezt a koldust, hogy koldulgat, mert mást nem tud. Egy nyomorult élet. Láta, hogy Péter és János bemennek a templomba, kért tőlük alamizsnát. *Elváró hittel* volt, és gondolta, hogy majd kap egy kis aprópénzt.

3. Ez mikor látta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, kére tőlük alamizsnát.

Péter mikor ránézett, nagyon érdekes dolgot mondott.

4. Péter pedig mikor szemeit reávetette Jánossal egyben, monda: Nézz mireánk!

Ez mutatja azt, hogy *fókuszálni kell* a szellemi dolgokra, hogy el tudj venni. Mert azt a kis odadobott adományt el tudta volna úgy is fogadni, hogyha rájuk se néz. De ahhoz, hogy ez a *csoda létrejöjjön*, amit aztán olvashatunk, ahhoz szükség volt, hogy a *teljes figyelmét* rájuk szegezze.

Szemtől szemben, szívből szívbe, a hitből a hitbe ez az *erő úgy árad*, hogyha a fókuszunk rajta áll a *Jézus nevében*. A szellemi birodalomból jön ez az áldás. Az Úr Jézustól. Azt mondja neki az apostol, hogy nézz mireánk! Nézz mireánk! Ekkor figyelmezz rájuk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 3,1–10. 13. 15–16.**5. Az annakokáért figyelmezz vala rájuk, remélvén, hogy valamit kap tőlük.**

Fogalma sem volt, hogy milyen áldás következik. Amikor Istent úgy mérjük meg, hogy nem látjuk, hogy miket készít, van egy kis *elvárási hitünk*. Neki az volt a hite, hogy majd kap egy kis alamizsnát. De micsoda dolgot készített helyette neki Isten!

Nem is tudta még, a következő pillanatban micsoda csoda történik majd vele. Annyit kértek tőle, hogy nézz mireánk, *fókuszálj*, figyelj ránk! Valami jön, amit nem is ismersz még. Figyelmezz rájuk, remélve, hogy kap tőlük egy kis alamizsnát.

6. Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincs nékem; hanem amim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!

Amit te tőlem vársz, az nincs nekem. Az nem azt jelenti, hogy az apostolok szegények voltak, ezt most felejtsük el, csak éppen nem hordozták maguknál a kincses ládát, mondjuk így, jó? Az imádság órájára nem vitték magukkal az aranyládát.

A tanítványoknak mindig megvolt, amire szükségük volt, nem éltek szegénységben. Vannak, akik ezt tanítják, hogy látjátok, az apostoloknak sem volt egy garasuk sem. Nos, ez nem igaz! Istennek ez így fér bele a királyságába. Ezüstöm és aranyom nincs nékem, hanem amim van... Nézz ide!

Ami az én birtokomban van, ami az én kincsházamban van, azt adom néked. És mi az? *A názáreti Jézus Krisztus nevében!* Ez az ember életében nem hallotta ezt a nevet. *A názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel és járj!* Életében nem járt, nyomorékon született, és egy *parancsszó* hangzik el. A Jézus Krisztus nevében *elrendelem* a te épségedet, hogy te felkelsz, és járni fogsz!

Ehhez szükség volt a vételezésre, azért mondta, hogy *nézz mireánk*, mert ezt az erőt *fogadnia* kellett a koldusnak, befogadó szív kellett hozzá. Én megparancsolom, ez az erő ott van, rendelkezésedre áll. Ez a *név* minden erőt *legyőzött*, fogadd el, és kelj fel és járj!

Az apostolok *nem imádságot* mondtak el. Nem kérték meg a mennyei Atyát, hogy gyógyítsa meg ezt a koldust. Nem is fordultak az Atyához. Akkor mi azt merjük mondani, hogy Isten nem akar meggyógyítani minket? Már ki van rendelve nekünk ez a birodalom, a Jézus nevének a birodalma. Ez el van végezve az Atya részéről, bevégeztetett.

A kereszten Jézus kijelentette, hogy bevégeztetett. *Elvégeztetett!* – és kilehelte a szellemét. Az Atya úgy tekint rá, hogy az mind a miénk. Nekünk pedig *fókuszálnunk* kell, hogy el tudjuk venni. Ez történik itt, egy *parancsszó* hangzik el: a názáreti Jézus Krisztus nevében megparancsolom neked, hogy kelj fel, és járj! Ezt követi egy *hit cselekedet*:

7. És őt jobb kezénél fogva felemelé, és azonnal megerősödének az ő lábai és bokái.

Vagyis megragadták őt, és a jobb kezénél fogva felemelték. Itt jönnek a *segítőik*, akik igenis kijárják, hogy ez az erő működésbe lépjen. A kezénél fogva felemelték és azonnal megerősödtek a lábai, és bokái. Tudod mi történt?

Az az erő, ami az apostolok *kezeiből kiáradt*, mert megragadták őt, ez a *kenet* olyan hatalmas tulajdonsággal bír, hogy *beárad* a testedbe és oda hatol el, ahol szükség van a gyógyulásra. Mint az elektromosság. Oda hatol be. Teret tör magának. Utat tör magának, és eljut oda, ahol szükség van rá. A bokájáig.

A lábai és a bokái *megerősödtek* a kenet által. Ez az ember életében nem állt a lábán, és ez a *kenet* egy szempillantásban *elvégezte* ezt. A Jézus *névére mozdítható* ez az isteni erő, megmozdul. Ez a *kenet kiáradt*, és a koldus pedig fogadta.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 3,1–10. 13. 15–16.

8. És felszökvén, megállta és jár vala és beméne velük a templomba, járkálva és szökdelve és dicsérve az Istent.

Ezt képzeld el! A koldus, aki mindig ott fekszik, aki a templomban bent van, mindenki látta, hogy ma reggel is ott volt és koldult, egyszer csak bent szökdécsel a templomban, ujjong, ugrándozik, és dicséri az Istent! Gondoljátok, hogy ennek láttán nem indult meg bennük az, hogy ó, hát itt valami fenséges dolog kellett, hogy legyen, mi történt, nézzük meg. Látta az egész nép, hogy jár és dicséri az Istent.

9. És látá őt az egész nép, hogy jár és dicséri az Istent:

Az egész nép szeme megnyílt rá.

10 És megismerék őt, hogy ő volt az, aki alamizsnáért ült a templomnak Ékeskapujában; és megtelének csodálkozással és azon való álmétkodással, ami történt vele.

Ezeket a jeleket kérjük a Jézus nevében minden alkalomra, minden igehirdetésre a pásztoroknak, akik csak hisznek a Jézus nevében. A Jézus *neve* ilyeneket *cselekszik*. És hogy merem állítani, hogy ezt a Jézus neve cselekedte? Bebizonyítom nektek.

Ugyanis a tanítványokat elkezdtek kérdezgetni, hogyan és miként történt ez, és *istenfélelemmel* néztek rájuk. Csodálkoztak, hogy lehet, hogy jár az, aki életében nem tudott járni. És akkor Péter valami nagyon tanulságosat mond nekünk, akik szeretnénk közelebb kerülni a Jézus nevéhez. Az írja:

13. Az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene, a mi atyáinknak Istene megdicsőítette az Ő Fiát, Jézust, akit ti elárulátok, és megtagadátok Pilátus előtt, noha ő úgy ítélte, hogy elbocsátja.

Hogyan történt ez a *megdicsőítés*?

15. Az életnek fejedelmét pedig megölétek; akit az Isten feltámasztott a halálból, aminek mi vagyunk bizonyosságai.

És ekkor hozza elő a *nevet*, mert Jézus már a mennyben van, megdicsőült, az Atya magához vette, és az égnek addig kell magába fogadnia Őt, amíg mindenek a lábai alá nem vettetnek. Azon a napon ez a nyomorult állapot került Jézus lábai alá, odavettetett, és Jézus dicsőséget vett magának.

Az Ő neve erősítette meg – közli velük. Azt mondja Péter, hogy nem én cselekedtem ezt a csodát. Ne úgy nézzetek rám, hogy én cselekedtem. *Az Ő neve erősítette meg*, tanítja itt őket, ez a 16-os vers.

16. És az Ő neve erősítette meg ezt, akit láttok és ismertek; az Ő nevében való hit által; és a hit, mely Ő általa van, adta néki ezt az épséget mindnyájatok szemeláttára.

Mondd, hogy az *Ő neve*! Az *Ő neve* ma is *cselekszik*, mert ránk hagyatott. Az *Ő neve erősítette meg ezt*, akit ti láttok és ismertek. Ismerték születésétől fogva. És az *Ő nevében való hit által* történt ez. Van-e hited az *Ő nevében*? Ez kell hozzá. Az *Ő nevében való hit által*.

De az Ő neve cselekedte. Az Ő neve cselekedte – mondja ezt Péter –, legyen tudtotokra. És ebben a névben való *hit által* történt ez a *csoda*. A te életedben is így történik minden, ha a hitedet kiépíted a Jézus nevében, mert Jézus *neve teljhatalmú*.

Vagyis az a hit, amid van, az is Őtőle van. Péter nem mondta, hogy ő milyen hatalmas felkent lenne, bár Istennek az egyik legelső, leghatalmasabb apostola volt, de mégis azt mondta: álljatok meg, mielőtt engem megkoronáznátok itt e csoda láttán, tudjátok meg, hogy az Ő *neve cselekedte* ezt, az Ő nevében való hit által jött elő ez a csoda.

A mai napon is világszerte óriási *jelek* és *csodák* történnek tömeges evangelizációkon. Mankók, tolókokcsik válnak feleslegessé, vakok, sánták meggyógyulnak, halottak támadnak fel. Lépten-nyomon lehet követni a Jézus nevének a cselekedeteit. A világon mindenhol *hirdetik* ezt a *nevet*, és ez a név *cselekszik*. Mondd, hogy a név cselekszik!

A Jézus neve cselekszik! A Jézus neve cselekszik! És bátorodj ebben. Jézus neve cselekszik. A Jézus neve cselekszik az életben. Mert ez a név él, ez a *név mindenható*, teljességet képvisel az életben. Mindaz, ami Jézus, azt az Ő *neve hordozza*. Mindaz az erő, a hatalom a szellemi birodalomban, mind benne van a nevében. Benne van a nevében.

Ennek a csodának a láttán a templomi tanács *megfenyegette* az apostolokat, hogy ebben a névben ne tanítsanak, ne prédikáljanak többé. Mert olyan nyilvánvaló csoda történt – hiszen ez a koldus attól kezdve ott élt közöttük teljességben, egy tökéletes egészségben –, így nem lehetett letagadni, hogy ezt Jézus neve cselekedte.

Az apostolok is ezt prédikálták, így a Jézus neve felmagasztaltott. Ezért megfenyegették őket. Hogy mennyire a név cselekszi ezeket, ezt látták a főtanácsban is a farizeusok és a törvénytudók, képzeljétek el, hogyha a következő fejezetet olvasod csak, a 10-es verset:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 4,10. 12. 18. 30.

10. Legyen tudtotokra mindnyájatoknak és az Izrael egész népének, hogy a názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott halottaiból, Ő általa áll ez tielőttetek épségben.

Tovább prédikálta Péter, nem lehetett őket lehalkítani, *nem lehetett őket megfélemlíteni*, nem vonultak vissza, nem mondták, hogy jaj, üldözések jönnek, kicsit lejjebb vesszük ezt a Jézus nevét, nem hirdetjük annyira. Nem volt bennük ilyen félelem. Bennünk sem szabad, hogy legyen!

12. És nincs senki másban üdvösség; mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Nincs senki másban gyógyulás, és nincs *senki másban* ez az örök élet, ami adatott volna az embereknek az ég alatt. Nincs más! Ezt a nevet hirdetni kell! Nem adatott más név az embereknek. Ez az *egy név* van, amiben nekünk megtartatnunk kell, amiben nekünk *üdvözül-nünk* kell, amiben nekünk meggyógyulnunk kell, amely által kellene nekünk megtartatnunk.

Nincs más név. Ezt a *nevet hirdetni* kell! Újra megfenyegetik őket. Látták a szólásban való bátorságukat és látták, hogy ezek azok, akik Jézussal voltak, és *tanulatlan* emberek, iskolázatlan emberek, és mégis micsoda bátorság van bennük! Honnan van ez a bátorság? És nem tudtak mást, csak tanakodtak, és újra megfenyegették őket.

18. Azért beszólítván őket, megparancsolák nekik, hogy egyáltalán ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében.

Nézd meg, hogy látták a papok, hogy ebben a névben van valami. Ezt a nevet jobb, ha ki sem ejtik, mert ha *kiejtik ezt a nevet*, akkor jönnek a csodák. Tanítanak ebben a névben, és meggyógyulnak a nyomorékok. A papok látták, hogy ebben a névben micsoda *csodatevés* van, és megparancsolták, hogy taníthatnak ugyan, de ebben a névben nem.

Úgyhogy pásztor, amikor kimész és tanítod a nyájadat, ebben a *névben tanítsál!* Ebben a névben *csodatevés* van. Ebben a névben *teljes ellátás* van. Ebben a névben *megőrzés* van. Ebben a névben *üdvösség* van.

Nincs más név, csak a Jézus neve. Nagy-nagy *kincként* kezeld az életedben! Magasztald ezt a nevet! Ezt a nevet képzeld el mindenek felett való uralkodásban! *Lásd*, hogy ez a név *uralkodik* az életed felett, Jézus neve, és megcselekszi azt.

Elhangzott a fenyegetés, tovább mentek és szolgáltak. Börtönbe kerültek, megverték őket. A 30-as versben kiszabadulnak a börtönből és újra felkiáltanak Istenhez.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 4,10. 12. 18. 30.

30. A Te kezedet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a Te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által.

Nem hagyták magukat. Nézd meg, hogy a Jézus *nevét hívták* megint segítségül. Tudták, hogy ebben a *névben megmozdul* az egész szellemi birodalom. A Jézus nevében nyújtsd ki a kezedet, Atyám, gyógyításra! A Jézus neve, a Jézus neve, a Jézus neve. Lépten-nyomon olvasod a fejezetekben. Megtiltották, hogy ebben a névben szóljanak, de annál *inkább imádkoztak* ebben a névben.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 5,28.

28. Mondván: Nem megparancsoltuk-é néktek parancsolattal, hogy ne tanítatok ebben a névben? És ímé, betöltöttétek Jeruzsálemet tanaitokkal, és mireánk akarjátok hárítani annak az embernek véré.

Újra a tanács elé kerültek, mert lépten-nyomon bajba kerültek, ahogy az *Atya cselekedte* a csodákat a hitük által. Bajba kerültek, mert megparancsolták nekik, hogy ne szóljanak ebben a névben. A 28-as versben újra itt a számonkérés.

Érezték a papok, hogy itt nagy veszély van, mert ez a *név él*, ez a név cselekszik. Ez a név csodákat tesz. És próbálták elfojtani, hogy taníthatok, de ebben a névben nem. Te *élj* ezzel a *névvel*, mert ez a név csodákat tesz!

A drága Jézus kijelentése legyen velünk, hogy hogyan tudunk ebben a névben szorgalmasabban állni a hitünk munkáiban, *buzgóbban*, nagyobb hittel, mert ez a *név nekünk adatott*. Ha kiejted ezt a nevet, az olyan, *mintha Jézus rendelte* volna el itt a földön, mert *ránk hagyta* a nevét.

Ezért mondta Jézus, hogyha *te* ebben a névben szólsz, akkor *én* megcselekszem azt. Olyan, mintha *Ő* szólná azt. Mintha *Ő* csendesítené le a tengert. Olyan hit áll mögötte, olyan *erő áll mögötte*, mintha maga Jézus tenné azt.

A *követ* a király nevében jön – ugye? –, és a királynak a *teljhatalma áll* mögötte. Mi követségben vagyunk ebben a királyságban, *Jézus küldött ki* minket és odaadta hozzá a nevét. Mondhatod, hogy Jézus nevében ezt megtiltom. *Hatalmat veszek* és megtiltom, hogy ez a helyzet további romlásnak és pusztulásnak menjen.

Abban a pillanatban leáll az ellenség ereje, sőt eltávozik onnan, és az *Úr felépítést* hoz, épülést hoz, öntözést hoz, és a pusztát, a kietlent édenné teszi, a neve által cselekszi. Ebben a névben neked buzgóbbnak kell lenned! Fel kell buzdulnod abban, hogy az Úr számít rád, hogy a királyságát így hozza elő erre a világra, a Jézus neve által.

Az Ószövetségben is ismert volt, hogy egy névben való cselekedet mit jelent. A zsoltáros ismerte, hogy mit jelent az, hogy az Úr nevében, ha a *kezemet felemelem*. A kezünk felemelése az Úr Jézus nevében egy *hatalmi elrendelés*. Ha fölemeled a kezed és azt mondod, hogy az Úr Jézus nevében *elrendelem*, akkor az egy *királyi parancsolat*.

Az egy *végzés*, és ezt már az Ószövetségben ismerték. Mennyire tudta a zsoltáros a kezéd felemelésének a csodáját, mert amikor a kezedet felemeled, az egy *hit cselekedet*! Ha azt te a Jézus nevében *fölemeled*, az egész szellemi birodalom vigyázzban áll és várja a parancsszót, hogy mit fogsz elrendelni.

Kezeink felemelése! Az Újszövetség is tanítja, de én a Zsoltároknak ezt a részét szeretném elolvasni, ahol a zsoltáros kijelenti, hogy a kezek felemelése a Te nevedben milyen áldásokat hoz. Akarod-e tudni? És akkor még nem volt szent vér, és nem volt kereszthalál, csak az *Istenük neve* volt. Az Izrael Istenének a nevében a kezemet, ha felemelem.

A Zsoltároknak a 63-as fejezetből, a 4-es verstől tanulmányozzuk ezt, mert igenis vannak helyzetek, amikor föl kell emelni a kezünket a Jézus nevében, és azt mondani, hogy állj, eddig és ne tovább, és *parancsolni kell az ellenségnek*, mert térdet hajt.

Az *Isten vár rád*, és nem kell megvárni, hogy beérkezz a gyülekezetbe, ezt otthon is megteheted. Egymagad elég vagy rá, *parancsolj* ebben a névben! A kezedet fölemeled, az ellenséget *megdorgálsz* és megparancsolod, hogy eddig és nem tovább, mert rajtakapatott a Jézus nevében! Megparancsolom, hogy az *Úr akarata jöjjön elő* a Jézus nevében!

Ilyenkor nem úgy kérünk Istentől, hogy azt gondoljuk, az imádság arról szól, hogy kérünk az Atyától, és ha jó kedvében van, odaadja, ha nem, akkor meg nem. Nem ilyen imádságról van szó. Az *újszövetségi hatalom* nem erről szól. Rendeletek, *parancsszó* a Jézus nevében. A *szellemi birodalom* pedig meghallja és megcselekszi azt. Nekünk uralkodnunk kell így az életben.

A zsoltárostól tanulhatunk. Nagyon-nagyon gazdag rész a Zsoltár 63,4-es verstől. Így szól Dávid zsoltára, ez nagyon sok nehéz helyzeten vezette őt át, hogy tudta, hogyan kell felemelni a kezeit Istenhez. Ezek nem nehéz cselekedetek. *Kezeink felemelése* a legegyszerűbb dolog a világon. Ha úgy dicsérjük Istent, hogy felemeljük a kezünket, az egy *hatalomvétel*.

ZSOLTÁROK 63,4–11.

4. Ezért áldalak életem fogytáig; kezeimet a Te nevedben felemelem.

Az az ószövetség *Izrael Istene*, akinek a nevét felemeli, a Te nevedben. Nekünk a *Jézus neve* adatott. Ugyanígy mi felemeljük a kezünket a Jézus nevében, amikor erre szükség van.

5. Mintha olajjal és kenettel telnék meg lelkem, mikor víg ajakkal dicsér téged az én szájam!

Abban a pillanatban, hogy fölemeled a kezéd Jézus nevében, elindul a szellemi birodalomban ez az áradás. Olaj és kenet az *Ő* neve. Mondtuk, hogy a Te neved drága kiöntött kenet olaj. Olajjal és kenettel telnék meg lelkem. Abban a pillanatban *megválnak* a szellemi dolgok, ha Jézus nevében a *kezedet fölemeled*.

Egy örömet hoz, ha felemeled a kezed a Jézus nevében. Tegyük ezt meg, a Jézus nevében. Amikor úgy érezzük, hogy *olaj* kezd folyni, abban a pillanatban tedd meg. Fölemeled a kezed: Uram, ez így van megírva, olajjal, kenettel telnek meg a lelkem, víg ajakkal dicsér téged az én szám. Egy öröm kezd el folyni vele. Az *örömolaj* kezd el folyni vele.

ZSOLTÁROK 63,4–11.

6. Ha reád gondolok ágyamban: őrváltásról őrváltásra rólad elmélkedem;

Mert amikor ez az olaj elkezd folyni, ez biztosít minket arról, hogy a gondolataink ne kalandozzanak el, csak Őreá fogunk gondolni, mint a szerelmesek, éjjel-nappal őrváltásról őrváltásra rólad elmélkedem, mert folyik ez az olaj. Rólad elmélkedem.

7. Mert segítségem voltál, és a Te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem.

Az Úr hányszor segítette meg Dávidot? Hányszor segített meg minket?

8. Ragaszkodik hozzád az én lelkem; a Te jobbod támogat engem.

Ezt nézd meg, hogy jelenti ki: közben a keze felemelve az ég felé. A Jézus nevében ezt kijelenthetjük: Uram, a Te *jobbod segít* meg engem, én ragaszkodom hozzád és a Te Igédhez! Miközben a Te nevedet fölemelem és hirdetem ezt a győzelmet, kenet olaj árad az életemre, és öröm gerjed a szívemre! Amíg ezt gyakorlod, a szellemi birodalom *mozgásba indul*. Elkezdnek működni a hited munkái, mert hiszünk ebben a névben. És az ellenségekre írja:

9. Azok pedig, akik veszedelemre keresik életem, a föld mélységeibe jutnak.

Az Úr *elbánik* az ellenségeinkkel, méltó helyükre jutnak.

10. Kard által esnek el, és a rókák martalékai lesznek.

11. A király pedig örvendezni fog Istenben; dicsőséget öltöznek fel mindazok, akik Őt magasztalják; mert bedugatik a hazugok szája.

Vagyis, mi *kis királyok* vagyunk, így tudom mondani, mert a *királyok Királyának* a királyságában vagyunk. Hatalommal elrendelve papok és királyok. A király pedig örvendezik az Úrban – így van írva.

Aki ezt így szeretné megélni, meg kell tanulnia a *kezét felemelni* a Jézus nevében. Ennyit kér az Úr, hogy *emeld fel a nevet*, a kezeid fölemelve, és kezd el magasztalni ezt a nevet, dicsérni ezt a nevet, imádni! Nem telik sokba, ne mondd azt, hogy nincs rá idő! Az Ő nevének a magasztalására azt megcselekszik az angyalok. Jönnek és cselekednek.

Elkezdted, fölemeled ezt a *nevet*. Egy bírósági ügy felett felemeled ezt a nevet. Felemeled ezt a nevet az anyagi helyzeted felett. Fölemeled ezt a nevet a családi problémák felett. És elkezdted gyönyörködésben, olajban, dicséretben ezt a nevet *magasztalni*. Miközben ezt teszed, mozgásban van a szellemi birodalom, és ez a *név győzelemre vezet*. A szent név. Ez ilyen egyszerű. A szent név győzelemre vezet téged.

Az Ószövetségben rengeteg helyzet volt, amikor óriási túlnyomó többségben jött az ellenséges sereg, el akarta söpörni Izraelt. Hányszor olvassuk, hogy a Te nevedben jöttünk e sokaság ellen – mondja a király. A *Te nevedben* jöttünk e sokaság ellen, és a Te nevedben *győzelmet veszünk*, és az Úr ereje ott volt. Nekik nem volt még Jézus neve, nekik az Izrael Istenének neve volt.

Dávid mit mond, amikor Góliáttal megy mérkőzni, és megmérettetik? Pontosan hogyan imádkozik? El tudjuk olvasni. Dávid így mondja nagy bátorsággal, ami az Úrtól volt, azt

mondja a filiszteusnak: Te karddal, dárdával, és pajzzsal jössz ellenem, én pedig a seregek Urának, Izrael seregei Istenének a nevében. (1Sám. 17,45)

Nézd meg, hogy tudta ezt az igazságot! Egy névben ment, az *Izrael Istenének nevében megyek ellened* – mondta. Vagyis nem volt egyedül, mert Isten neve hordozza azt a hatalmas birodalmat, azt a szellemi birodalmat, az Ő erejét, az Ő háttér támogatását. Az Ő nevében jövök ellened, mert te gyalázzal illetted az én Istenemet, és ezért ma a fejedet veszem.

A kicsi Dávid, és az óriás Góliát. Hatalmas Góliát. És ki merte jelenteni, hogy te felfegyverkezve vagy, én viszont – és nézzük meg, hogy ki fog győzni – az *Izrael Istenének a nevében* jövök ellened. Ki mered-e jelenteni egy megmérettetésben, hogy én a *Jézus nevében* jövök ellened?

És nézd meg, hogy milyen megmérettetés, mi lesz a vége? A győzelem. A Jézus neve megcselekszi. A Jézus neve meggyógyítja. A Jézus neve emelte fel ezt a nyomorékot az Ékes kapunál. A Jézus *neve cselekszi* ezeket.

Az *ároni áldás* – ezzel szeretnék ma zárni. Hogyan tudta az ószövetség népe, hogy ezt a nevet föl kell emelni? Megmondta az Úr, hogy olvassanak egy áldást Izrael fiaira. Ez az ároni áldás, hogy áldjon meg téged az Úr – jelentsék ki – és őrizzen meg téged, és világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtd. Könyörüljön rajtad – áldásokat mondanak –, fordítsa az Úr az orcáját tereád, és adjon békességet néked.

És utána így hozza: így tegyétek Izrael Istenének nevét Izrael népére. Vagyis nem elég, hogy kijelentjük, hogy *Jézus neve*, Jézus neve. Jelentsd ki mellé, hogy *mit cselekedjen!* Ez volt a papnak a dolga, hogy áldja meg a népet, és ezekkel a szavakkal, ezzel az áldással tegye rá azt a nevet Izrael népére. Így van írva, így fogod olvasni, hogy *tegye rá* azt a *nevet*, Izrael Istenének a nevét Izrael népére.

Ahova *ráhelyezzük* ezt a nevet – a Jézus nevét – a családtagjainkra, a helyzetekre, abban a *névben uralkodás* van, ott többé már nem a te erődből kell megállni. Ott a *Jézus ereje* fog cselekedni. Ha eddig nem láttad át, hogy miként van az, hogyha kiejtjük Jézus nevét, akkor Isten ereje árad, ha eddig nem láttad, egy vers az 1Korinthus 12-ben megmutatja nekünk, és ezt fogjuk ma a homlokunkra pecsételni itt a vége felé.

Ez a szellemi birodalom legnagyobb *titka*, hogy *kiejted* a Jézus nevét, és *árad* a Szellem ereje. Hogy van ez? Még ha mindent nem is értünk, akkor is működik, de olyan jó belelátzni. Annyira jó látni ezt, hogy Isten ránk bízott egy nevet, és hogy mi működteti ezt? Az 1Korinthus 12-ben tanít minket Pál.

1KORINTHUS 12,3.

3. Azért tudtokokra adom néktek, hogy senki, aki Istennek Szelleme által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Szellem által.

Vagyis, a Szellem által nem lehet átkozni Jézus nevét. És itt a lényeg: És senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Szellem által. Mit jelent ez? Ha *kiejted* a Jézus nevét, a Szent Szellem ereje azonnal mozgásba indul és *cselekszik*.

Jézus nevét nem lehet másképp kiejteni, csak a Szellemnek a hatalmas áradásában. Kiejted a Jézus nevét, és a Szellem ereje munkába lép. A *Szent Szellem ereje*, aki itt a földön van arra, hogy téged *segítsen*, hogy a helyzetek mozduljanak, hogy az aratás bejöjjön. A Jézus nevét, ha kiejted, hogyan történik? A Szent Szellem által.

Óriási áttörések jönnek, az aratnivalót tudjuk beszólítani a Jézus nevében, helyzeteket, hogy azok megoldást hozzanak az életünkben. Mi nem alkudhatunk meg félmegoldásokkal. A fiatalságot be kell szólítanunk a Jézus nevében. A Jézus neve hallatán a Szellem ereje működésbe lép. Hányan szeretitek ezt a nevet, a Jézus nevét?

A magasztalások, a Jézus nevének a magasztalásai, hogy higgyetek az Ő nevében. Úgy jöttetek be a királyságba, hogy hisztek az Ő nevében, és az apostol így folytatja, hogy ez még nem elég, mert jönnek majd a próbák, de arra intelk benneteket, hogy továbbra is higgyetek az Ő nevében – múlt héten olvastuk.

Buzdítások, hogy higgyetek az Ő nevében, ne adjátok meg magatokat a hitpróbákban! Higgyetek az Ő nevében, hogy az Ő neve cselekszik, hogy az Ő neve győzelmet vesz az életünk felett, hogy az Ő neve győzedelmi illat minden megmérettetésben. A Jézus neve.

Megígérjük az Úrnak, hogy szorgalmasabbak leszünk, mint eddig? Nem felejtkezünk el róla. Van, hogy az ember elfelejtkezik arról, hogy egy ilyen név birtokában van. Ez a név a miénk. Aki hisz, annak ez megvan.

Most felbuzdultunk az Ige hallatán, hogy az Ő neve a zászlónkra van pecsételve, győzelmi zászló. Az Ő neve, az Ő szerelme egy győzelmi zászló. Adott az Úr nekünk egy zászlót, a győzelmi zászlót, a Jézus neve van rajta. Az Ő szerelme lobog rajta.

Úgyhogy nem hagyjuk magunkat. Nem vagyunk olyanok, akik megalkudnánk a kudarokban, mert felemel minket ez a név. A legrosszabb hírek hallatán sem felejtjük el, hogy van egy név a birtokunkban, és az Atya cselekszik erre a névre, a Jézus nevére. Ezért van reménységünk. A legrosszabb helyzetekben is reménységünk van a Jézus Krisztus szent nevében.

A szembe érkezett nagyon erős gyógyító kenet. Beleáradunk a dicséretkebe, és elkezdjük a gyógyító sorokat. A gyógyító sorokban az Úr a nevéről bizonyosságot fog tenni, úgyhogy bátrabbak legyetek! Jézus neve ma is cselekedni fog a sorokban, jeleket és csodákat. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.